

РЕШЕНИЕ

№ 5278

гр. София, 12.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 20.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **12210** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на [фирма], подадена чрез процесуалния му представител адв. К., срещу Решение № ППН-01-282/23018 от 03.09.2019г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), в частта му, с която на основание чл.38, ал.3 ЗЗЛД е обявена жалба №ППН-01-282/27.04.2018г. от Д. К. Ж. за основателна по отношение на [фирма] и на основание чл.83, §5, б.“а“ във вр. с чл.58, § 2, б.“и“ от Регламент ЕС 679/2016 е наложена на [фирма], в качеството му на администратор на лични данни, имуществена санкция в размер на 23 000лв. за обработване на личните данни на жалбоподателката в нарушение на чл.4, ал.1 ЗЗЛД /отм./, респ. чл.6, §1 от Регламент ЕС 679/2016. В жалбата се твърди, че решението на КЗЛД е постановено в нарушение на материалния закон, тъй като същото е квалифицирано по действащата към момента на издаването на оспореното решение разпоредба, а не по тази към момента на извършването му. Иска се оспореното решение да бъде отменено.

В съд.з., жалбоподателят [фирма], р.пр., не се представлява.

Ответникът – Комисия за защита на личните данни, р.пр., не се представлява в съд.з.

Заинтересованата страна – Д. К. Ж., р.пр., не се явява в съд.з., не изпраща представител и не ангажира становище по делото.

Административен съд София - град, като обсъди събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобрази доводите на страните, приема за

установено от фактическа страна следното:

Производството е образувано по постъпила в КЗЛД жалба с №ППН-01-282/27.04.2018г., подадена от Д. К. Ж., в която се сочи, че на 26.04.2018г. получила обаждане от колекторска фирма, с което била уведомена, че има задължение към мобилния оператор Т., с когото не е имала никакви взаимоотношения и не му е предоставяла личните си данни. Според жалбоподателката представител на мобилния оператор не е проверил истинността на данните, предоставени при подписване на договора от нейно име, както и самоличността на предоставилото ги лице. Като твърди, че не е давала съгласие личните ѝ данни да бъдат обработвани от Т. и колекторската фирма, жалбоподателката счита, че е допуснато нарушение на ЗЗЛД.

В писмо изх.№LD0002/18.05.2018г., [фирма] сочи, че обработва личните данни на жалбоподателката, тъй като тя е страна по договор за предоставяне на мобилни услуги с доставчик [фирма], сключен на 02.04.2016г., със срок 2 години; като освен това е взела на лизинг телефонен апарат и таблет в деня на сключване на договора в магазин на Т. в [населено място], М. 3, К.. В писмото се сочи, че към издаването на писмото, задълженията на Д. Ж. във връзка с ползваните услуги и лизингови вноски по горепосочените договори са в размер на 1 401,84лв.

От събраните по административната преписка доказателства се установява, че подписите за Д. Ж. по горните договори не са положени от нея, както и че при подписването им е била представена лична карта, който е била открадната през 2014г., за което е представено свидетелство от СДВР.

С решение по Протокол №10 за проведено на 27.02.2019г. заседание на КЗЛД се обявява жалба с №ППН-01-282/27.04.2018г., подадена от Д. Ж., за допустима и са конституирани като страни жалбоподателя Д. Ж. и като ответна такава [фирма].

След като с писмо изх. № ППН-01-282/2018/#27/18.04.2019г., [фирма] е уведомен за образуването административно производство, с писмо изх.№LD71/16.04.2019г. търговското дружество е поискало да бъде конституирано като страна по производството пред КЗЛД и [фирма]. Сочил се, че тъй като договорите, предмет на производството пред КЗЛД са сключени в магазин в [населено място], М. 3, К., на този търговски партньор на Т., [фирма] се явява обработващ личните данни по силата на договор за основен дистрибутор, сключен между двете търговски дружества на 29.05.2015г.

С писма изх. № ППН-01-282/18/#20/08.03.2019г. Д. Ж. е уведомена за конституирането и на „А. Т.“, а на последния е дадена възможност да се запознае с административната преписка и да вземе становище по нея.

Такова е постъпило с писмо с изх.№715/07.05.2019г., с което се иска спиране на административното производство до приключване на образуването досъдебно производство относно подправянето на подписа на Ж. по подписаните от нейно име, без знанието и съгласието ѝ, договори.

Видно от Протокол №25 и Протокол №27, жалба с рег. №ППН-01-282/27.04.2018г. е разгледана по същество на 12.06.2019г. и 26.06.2019г. в открито заседание. На заседанието КЗЛД е приела жалбата за неоснователна по отношение на [фирма] и за основателна по отношение на [фирма], поради което за нарушение на чл.4, ал.1 от ЗЗЛД във вр с чл.6, §1 от Регламент ЕС 679/2016, на основание чл.83, §5, б.“а“ във вр. с чл.58, § 2, б.“и“ от Регламента, се налага на [фирма] имуществена санкция в размер на 23 000лв.; вследствие на което КЗЛД е постановила оспорваното Решение

№ППН-01-282/2018 от 03.09.2019г.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 09.09.2019г.; като жалбата срещу него е подадена на 23.09.2019г., видно от пощенското клеймо върху пощенския плик, в който тя е постъпила в КЗЛД.

При така установената фактическа обстановка и като извърши цялостна проверка на оспорения акт на основанията по чл.146 АПК във връзка с правомощията си по чл.168 АПК, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл. 38, ал. 7 ЗЗЛД. Подадена е в преклузивния срок за оспорване от активно легитимирано лице – адресат на акта. По съществуващото ѝ съдът взе предвид следното:

Оспореното в настоящото производство решение № ППН-01-2822018г. от 03.09.2019г. е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД в съответствие с предоставените ѝ правомощия по чл. 38, ал. 1 и ал. 3 от ЗЗЛД /в приложимата редакция – изм. ДВ, бр. 17/26.02.2019 г./ и чл. 40, ал. 2 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация /Правилника/; като в оспорената му част е прието единодушно от членовете на административния орган /чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД/.

Административният акт е постановен и в предписаната от закона форма – решение, в което са посочени мотивите – фактически и правни основания, поради които жалбата на Д. Ж. се приема за основателна и се уважава.

Решението е постановено след като е дадена възможност на страните да изразят становище и представят писмени доказателства – чл. 36 от АПК във връзка с чл. 38, ал. 2 от Правилника, както и след разглеждане на жалбата по същество в открито заседание съгласно чл. 40, ал. 1 от Правилника.

Във връзка с конституирането на [фирма] като ответна страна в производството пред КЗЛД, съдът взе предвид следното:

В жалбата на Д. Ж., по която е образувано административното производство, субектът на личните данни не сочи същата да е подадена и срещу [фирма]. Ж. не е поискала конституирането му и в последващите представени от нея документи в производството пред КЗЛД. [фирма] е конституирано като ответна страна по искане на другата такава - „Т. България“ЕАД. Съгласно чл.38, ал.1 ЗЗЛД, при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон субектът на данни има право да сезира комисията. По съществото си, искането на [фирма] за конституиране на [фирма] като страна в производството представлява сигнал до КЗЛД по чл.35, ал.2 Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация за извършено нарушение, който съгласно чл.35, ал.3 от Правилника е основание да се предприеме действие по чл. 12, ал. 4 от ЗЗЛД, съответно за образуване на административно наказателно производство по чл.12, ал.8 във вр. с чл.87 ЗЗЛД, но не е основание за образуване на административно производство по чл.38 ЗЗЛД срещу посоченото в него лице.

Предвид горното, съдът намира, че при издаването на оспорената част на Решение № ППН-01-282/23018 от 03.09.2019г. на Комисията за защита на личните данни е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила във връзка с конституирането на [фирма] като страна в административното производство, което обоснова отмяна на решението в тази му част.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, II отделение, 31 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № ППН-01-282/23018 от 03.09.2019г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), В ЧАСТТА МУ, с която на основание чл.38, ал.3 ЗЗЛД е обявена жалба №ППН-01-282/27.04.2018г. от Д. К. Ж. за основателна по отношение на [фирма] и на основание чл.83, §5, б.“а“ във вр. с чл.58, § 2, б.“и“ от Регламент ЕС 679/2016 е наложена на [фирма], в качеството му на администратор на лични данни, имуществена санкция в размер на 23 000лв. за обработване на личните данни на жалбоподателката в нарушение на чл.4, ал.1 ЗЗЛД /отм./, респ. чл.6, §1 от Регламент ЕС 679/2016.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: